

komme med, tyde paa, at de ikke maae have lagt Mærke til, hvad jeg tidligere har udtalt, og som Finantsministeren selv i dette Thing har stadfæstet, nemlig, at han ikke har forlangt, at Tilbagebetalingen af denne Million ligefrem skulde betinges i dette Lovforslag; dette har Finantsministeren selv udtalt her i dette Thing. Deri forekommer mig ogsaa ligefrem at ligge, at det heller ikke paa et senere Trin maatte kunne falde Finantsministeren ind at gjøre nogen Indvending imod, at Lovforslaget fik Kongens Stadfæstelse, førend den anden Lov var vedtagen. Finantsministeren har fundet sig beroliget ved Indenrigsministerens og de i det andet Thing faldne Udtalelser om, at man nu saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det, vil fremme denne anden Sag, nemlig Tilbagebetalingen af Millionerne, og det forekommer mig derfor, at det Spørgsmaal, som den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kred (Krieger) her opstillede, var meget uberettiget; jeg troer, at man, uden at gaae det ærede Medlem for nær, endog saa kunde have brugt et ikke lidet skarper Udtryk om det.

Krieger: Det staaer den høitærede Minister frit for at bruge saa skarpe Udtryk, som stemme med de foreliggende Forhold; det er ikke Udtrykket, som der for mig ligger Magt paa, det er Tingen selv. Jeg har tidligere havt Grund til at gjøre det samme Spørgsmaal; jeg har lagt Mærke til vigtige Jernbaneforanstaltninger, der ere blevne truffet med en fuldstændig Ignoreren af Finantsministeren, og de Udtalelser, som vi have hørt fra Finantsministerens Side her i Salen, have været af en saadan Natur, at jeg anseer mig fuldkomment berettiget til at erklære, hvad jeg sagde. Jeg hævder altsaa fremdeles den Ytring, at denne Sags senere Gang vil indehoide et Bidrag til en praktisk Bevarelse af det Spørgsmaal, om vi virkelig have en effectivt ansvarlig Finantsminister i Jernbanesager.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog, at det ærede Medlem maa overlade til Finantsministeren at bedømme eller i ethvert Tilfælde maa erkjende, at det ikke staaer til det ærede Medlem at bedømme, hvor Finantsmi-

nisterens Ansvar ender, og hvor Indenrigsministerens begynder.

Krieger: Jeg troer, at den ærede Minister maa vide, at det staaer ethvert Medlem af Thinget frit for at bedømme slige Spørgsmaal, at have en Mening om dem og at udtale denne.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig ganske vist, at denne Discussion ret egentligt aldeles ikke har med den foreliggende Sag at gjøre. Det staaer det ærede Medlem frit for at stemme imod Sagen, fordi han ikke troer, at Finantsministeren har iagttaget Statskassens Tare paa den Maade, som det ærede Medlem anseer for nødvendig i denne Sag; men det forekommer mig ikke, at en saadan Kritik over Finantsministerens Stilling til denne Sag hører hjemme her. Naar det ærede Medlem søgte at støtte sin Paastand paa en Anthydning — thi mere var det ikke — om, at der for ham forelaa Nok om, paa hvilken Maade vigtige Jernbanespørgsmaal vare blevne afgjorte uden Finantsministeren, saa er det af de Anthydninger, som det forekommer mig kun ere berettigede, naar man kommer fylbdigt frem med dem. Det er umuligt for ærede her tilstedeværende Medlemmer at vide, hvad det ærede Medlem sigter til; hans Udtalelse indeholder en Sigelse, som han enten bør holde tilbage eller ogsaa komme fylbdigere frem med paa rette Sted og til rette Tid.

Krieger: Det er den ærede Minister bitterligt, hvortil jeg sigter. Jeg har udtalt min Mening, fordi jeg anfaaer mig forpligtet dertil, men jeg skal meget gjerne lade den ærede Minister have det sidste Ord.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem henvendte ikke Bemærkningen til mig, men udtalte den her i Salen.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2389—90) fattes under Afstemning og vedtoges med 36 Stemmer imod 11.

Formanden: Lovforslaget skal nu blive tilfjættet Conseilspræsidenten.